

[Flygaard]

nes disponible indkomst bliver den samme. Jeg kan ikke rigtig se, at der bliver meget tilbage af det omtalte lønstop, når man giver kompensation i hvert fald for 4 dyrtidsportioner.

Dernæst vil jeg gerne gøre den bemærkning til venstre, at nu skal man jo ikke være så begejstret for det, de har gennemført i Norge. Lad os nu lige komme over den 1. januar 1980. Der skal nok på et eller andet tidspunkt, måske om ikke så forfærdelig længe, komme en ganske pæn priskekspllosion deroppe.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den overvejende positive modtagelse, som lovforslaget om begrænsning eller loft over lønstigninger har fået her i folketinget.

Jeg er helt enig med hr. Enggaard i, at opgaven må være at gennemføre et egentligt indkomststop. Jeg takker for denne tilkendegivelse, som jo er en gentagelse af, hvad venstre har fremhævet tidligere, og jeg er sikker på, at man i landbruget vil notere disse klare synspunkter med betydelig interesse.

Hvad angår Norge, er vi selvsagt indstillet på, og jeg kan sige, at det vil vi være parate til at møde med under udvalgsarbejdet, en vurdering af de erfaringer, man har indhøstet i Norge med det omfattende pris- og lønstop, man har praktiseret i løbet af 1979.

Så spørger hr. Enggaard, om ikke det er en mangel ved lovforslaget, at de lønftaler, som konkret berøres af denne lovgivning, ikke er omtalt direkte i bemærkningerne. Derom kan jeg sige til hr. Enggaard, at det omfatter mange hundrede forskellige aftaler indgået i henhold til det bevægelige lønsystem på de enkelte virksomheder, og jeg tror, hr. Enggaard ved, at arbejdsministeriet ikke besidder noget kartotek over lønftaler, der lovligt indgås på de mange virksomheder, og at der ingen automatisk indberetningspligt er til arbejdsministeriet.

Det, vi kan slå fast, er en retstilstand i en begrænset periode, som der er lagt op til her i lovforslaget. Jeg kan sige, at en lang række af de henvendelser, vi allerede har modtaget, viser, at der er ganske mange lønmodtagere, der omfattes af dette stop, at dette stop pålægger lønmodtagerne byrder, på samme måde som mange selvstændige erhvervsdrivende og andre indkomstgrupper i samfundet jo

også pålægges byrder i regeringens samlede pakke.

Fru Grethe Fenger Møller nævnte forskellige spørgsmål, som jeg også gerne vil svare på under udvalgsarbejdet, og strejfede et spørgsmål, som en række andre ordførere også har rejst her under første behandling.

Det gælder spørgsmålet om det, man kalder sanktioner eller kontrol med lovens overholdelse.

For det første kan jeg sige til fru Grethe Fenger Møller, at arbejdsministeren selvfølgelig har ansvaret for, at det lovforslag, som her lægges frem, hvis det vedtages, også føres ud i livet. Det ligger i sagens natur.

For det andet er det ikke rigtigt at sige, at der ikke er sanktioner indeholdt i dette lovforslag. For det første er der tale om, at det drejer sig om ugyldige aftaler, som ikke kan gennemføres via det fagretlige system, og for det andet drejer det sig om, at det er ugyldige aftaler, der ikke kan gennemføres ved de almindelige domstole.

Derudover ligger der en meget effektiv kontrol med dette tidsbegrænsede – jeg understreger: tidsbegrænsede – stop for lønstigninger i, at der skal to parter til, for at det kan overtrædes ude på den enkelte arbejdsplads. Hvis prislovgivningen havde det element i sig, at ingen pris kunne forhøjes, uden at forbrugerne havde givet deres accept af den pågældende prisforhøjelse, så tror jeg ikke, det ville være helt så stort et problem at få kontrolleret prislovgivningen i dette land, som det mange gange af gode og saglige grunde kan være at få det i praksis.

Jeg skal endelig gøre fru Grethe Fenger Møller og de andre ordførere, der har rejst dette spørgsmål, opmærksom på, at det jo tydeligt fremgår af industriministerens forslag, at eventuelle lønforhøjelser eller lønstigninger ikke lovligt vil kunne indregnes i priserne af virksomhederne.

Jeg var glad for hr. Lawaetz' indlæg, der fremstillede dette stærkt tidsbegrænsede lovforslag for at give tid til forhandlinger med organisationerne på arbejdsmarkedet og i erhvervslivet som den rene socialistiske planøkonomi. Jeg tror, et sådant indlæg var godt for mange af os til selvforståelse.

Jeg vil gerne til fru Lilli Gyldenkilde sige, at det er en væsentlig bestanddel af det, regeringen her lægger op til, at alle former for indkomst er omfattet, at det ikke ensidigt er